

Na životoch černochoch záleží len vtedy, ak ich zabili belosi. Píše v anonymnom liste historik z Kalifornskej univerzity

- CZ24 News | 21. června 2020

USA: Preložený text pôsobivého listu, ktorého autor sa predstavuje ako historik z Kalifornskej univerzity v Berkeley a príslušník černošskej menšiny. Jeho argumenty nútia zamyslieť sa nad príčinami súčasných nepokojov v USA.

Autorom je anonym, ktorý podľa vlastného tvrdenia vyučuje históriu na univerzite v Berkeley a je černoch. Toto tvrdenie nemôžeme nijako overiť. Maximum, čo sa dá usúdiť z listu samotného, je to, že ide o vzdelaného človeka, ktorý vie správne používať nepríliš bežné výrazy (Cogent, axiomatic, exogenous, Orthodoxy, marshaled, abrogation, Grotesque, jus solis, Cleo).

Kedže záujem čitateľov o tento "list Anonyma" bol obrovský, ujal som sa jeho preloženia do češtiny. Korektúru vzniknutého prekladu vykonali dvaja odborníci, Ondřej Roldán a Jiří Němeček. Obom im týmto ďakujem za ochotu a neuveriteľnú rýchlosť, s ktorou mi poslali svoje pripomienky.

Vážení profesori X, Y, Z.

Som jeden z vašich kolegov na Kalifornskej univerzite v Berkeley. Stretli sme sa osobne, ale dobre vás nepoznám. Kontaktujem vás ako anonym, za čo sa ospravedlňujem. Obávam sa totiž, že ak by som sa prihlásil k tomuto emailu, prišiel by som o miesto, a zároveň o šancu zohnať v budúcnosti iné miesto v odbore.

V správach, ktoré ste v poslednom čase rozosielať po našej katedre, ste sa hlásili k nášmu sľubu rešpektovať diverzitu, ale som čím ďalej viac znepokojený tým, že vo veci súčasných protestov a toho, ako na ne má reagovať naša komunita, žiadna rôznorodosť názorov neexistuje.

Vo vami poskytnutých odkazoch a zdrojoch nenachádzam ani jeden solídny protiargument alebo odlišný náhľad na nepomerne malé zastúpenie černochoch v akademickej sfére alebo na ich nepomerne nadmerné zastúpenie v štatistikách trestného práva.

Vysvetlenie, s ktorým vaša dokumentácia prichádza, zanedbáva všetky príčiny okrem jednej: za problémy čiernej komunity môžu belosi. V prípade fyzickej absencie belochoch je na vine plazivá nákaza bielej nadradenosti a systémového rasizmu, ktoré trávajú mozgy a duše Američanov rovnako, ako ich inštitúcie. Voči tomuto vysvetleniu presvedčivo protestovali už rôzne triezve hlasy, vrátane príslušníkov čiernej komunity samotných, napríklad Thomasa Sowellu a Wilfreda Reillyho.

Títo ľudia nie sú ani rasisti, ani "strýčkovia Tomovia". Sú to inteligentní vzdelanci, ktorí odmietajú koncept, ktorý upiera čiernym ľuďom schopnosť nezávislého myslenia a konania a systematicky prenáša zodpovednosť za problémy černošskej komunity na iných. Tento názor však vo vnútornej komunikácii Kalifornskej univerzity úplne chýba.

Tvrdenie, že ťažkosti, s ktorými sa černošská komunita stretáva, sú úplne príčinne vysvetliteľné vonkajšími faktormi vo forme systémového rasizmu belochoch, princípu nadradenosti bielych a inými spôsobmi, ktorými bieli diskriminujú čiernych, zostáva veľmi

spornou hypotézou, ktorú by mali historici vehementne spochybňovať. Namiesto toho je chápaná ako axiomatická pravda, určujúca naše konanie, a to bez ohľadu na svoje hlboké nedostatky alebo fakt, že jej podtextom je absolútna nesvojprávnosť čiernych. Táto hypotéza pretvára našu inštitúciu a našu kultúru, pričom mimo úzku a striktné dozorovanú sféru nedáva žiadny priestor pre nesúhlas.

Existuje aj iný pohľad. Ak máte čas, zoznámte sa prosím s dokumentmi, ktoré prikladám k tomuto e-mailu.

Argumentácia, ktorú predkladá Black Lives Matter (BLM) a ich spojenci, vo veľkej väčšine prípadov spočíva na jednotlivých udalostiach (ako je väčšina emočne nabitého článku autora Ta-Nehisi Coatesa), alebo má úplne jasne slúžiť vopred určeným cieľom.

Ako príklad druhého spomínaného problému podržme počet uväznených čiernych Američanov. Vysoký podiel čiernych väzňov je zvyčajne používaný ako argument, že trestné právo je protičernošské. Ale tým istým spôsobom by sme mohli usúdiť, že trestné právo je ešte ďaleko viac zamerané proti mužom. Skutočne chceme charakterizovať trestné právo ako systémovú mizandrickú konšpiráciu proti nevinným americkým mužom?

Dúfam, že ste si sami vedomí, ako veľmi je nutné potlačiť kritické myslenie na to, aby sa dala podobná úvaha obhájiť. Ak vezmeme do úvahy, koľko kto pácha násilných zločinov, nie je čiernych väzňov viac ako bielych. Táto skutočnosť bola opakovane dokázaná v rôznych jurisdikciách a rôznych štátoch.

A napriek tomu vidím, že **moje vlastné oddelenie nekriticky opakuje myšlienku, ktorá upiera černochoch schopnosť vlastného samostatného myslenia a konania a nahrádza ju myšlienkou na ústrednú úlohu belochoch, ktorá očividne vyhovuje túžbe katedry naložiť si "bremeno bieleho muža" a presadzovať myšlienku Belošskej viny. Ak tvrdíme, že trestnoprávny systém sa riadi princípom nadradenosti belochoch, tak ako to, že podiel Ázijcov, Indov a Nigérijčanov na väzenskej populácii je výrazne nižší ako u belochoch? To je ale divná biela nadradenosť. Dokonca aj americkí Židia sú uväznení podstatne menej často ako bieli ne-Židia.**

Myslím, že je fér povedať, že bežný zástanca nadradenosti bielej rasy pohŕda Židmi. A napriek tomu títo údajní zástancovia nadradenosti belochoch zatvárajú belochoch do väzenia ďaleko častejšie ako Židov. Nič také sa vo vašej literatúre nespomína. Ani stopa snahy o vysvetlenie, s výnimkou vágnych formulácií a osobných invektív. "To je evergreen rasistov," "Predstava vzornej menšiny je typická pre nadradenosť bielych," "Iba fašisti hovoria o zločinoch, ktorí páchajú černosť na iných černochoch", až k úplnému znechuteniu.

Takýto druh výrokov nie je protiargumentom; sú to proste odsudky, ktorých zmyslom je umlčať a kádrovať debatu. Každý naozajstný historik ihneď rozpozna tradičný nástroj, ktorým naprieč dejinami autoritárske režimy, ideológie a náboženstvá držali hlasy kritikov pod pokrievkou. Má rozdrviť rôznorodosť a vyhnáť kultúru kritikej reflexie z nášho pracoviska.

Čím ďalej viac sa po nás chce, aby sme sa pripojili a schvaľovali veľmi sporný pohľad hnutia BLM na históriu, a prezentuje sa to tak, že za týmto pohľadom stojí katedra ako jeden muž. Najmä etnické menšiny sú agresívne nútené zaujať rovnaký postoj. Akákoľvek zdanlivá jednotnosť je daná tým, že nesúhlas by u pracovníkov, ktorých pozícia nie je pevná, takmer určite viedol k vyhodneniu a vyhnaníu. Pritom počet takýchto zamestnancov je nemalý.

Ja sám sa neodvažujem proti myšlienkam BLM verejne ozvať. Politickí predstavitelia, univerzitná

administratíva, profesori s definitívou, veľké firmy a médiá nás masívne zavalujú údajnou názorovou jednotou a trest za nesúhlas môže mať v súčasnej neistej ekonomickej situácii vážne následky.

Som si istý, že keby tento e-mail bol podpísaný mojím menom, prišiel by som o prácu a o všetky budúce príležitosti pracovať vo svojom odbore, hoci tomu, čo píšem, verím, a som schopný doložiť každé tu napísané slovo.

Absolútnu väčšinu násilia, ktorým čierna komunita trpí, spáchajú sami černosi. Kvôli týmto neviditeľným obetiam sa prakticky žiadne pochody nerobia, nedržia sa verejné minúty ticha a rektori, dekaní a šéfovia katedier Kalifornskej univerzity nepíšu žiadne srdcervúce listy.

Posolstvo je jasné: na životoch černochoch záleží len vtedy, ak ich zabili belosi. Násilie medzi černochochmi je očakávané a neriešiteľné, zatiaľ čo násilie zo strany belochov vyžaduje vysvetlenie a riešenie. Prosím, spytujte vlastné srdce, aby ste pochopili, aké nesmierne predsudky sa v tom skrývajú.

Nie je dovolené hovoriť o ne-čiernych obetiach násilia zo strany černochoch, hoci voči pomerom v populácii je ich viac ako čiernych obetí zo strany nečernochoch. Toto je mimoriadne horká pilulka najmä v oblasti sanfranciského zálivu, kde násilnosti spáchané černochochmi na Aziatoch už prerástli v naozajstnú epidémiu. Do tej miery, že sanfranciská polícia radí Aziatom, aby si prestali vešať amulety pre šťastie na dvere, pretože priťahujú pozornosť (v úplnej väčšine čiernych) domových lupičov. Domových lupičov, ako bol George Floyd. Táto reálna, každodenná skutočnosť násilia v USA, nie je témou žiadnych pochodov ani slzavých e-mailov od vedúcich katedier, nepodporí ju McDonalds ani Walmart.

Na katedre histórie nie je naše mlčanie len odklonom od povinnosti osvetľovať pravdu; je to odmietnutie tejto povinnosti. Tvrdenie, že násilie medzi černochochmi je spôsobené nepriateľským správaním úradov, otrokárstvom a ďalšími krivdami, je prevažne historického rázu. Práve historici by teda mali vysvetliť, prečo internácie Japoncov alebo masakry európskych Židov nevedli k rovnakej dysfunkčnosti ich komunít a k zlým školským výsledkom medzi americkými Japoncami a Židmi.

Po 11. septembri boli demonizovaní americkí Arabi a v súčasnej dobe Číňania. Obe tieto skupiny však dosahujú nadpriemerné výsledky prakticky vo všetkom, čo sa dá merať, rovnako ako americkí Nigérijčania, ktorí sú zhodou okolností tiež čiernej pleti. Práve historici by mali na tieto anomálie upozorňovať a viesť o nich diskusiu. Ale v atmosfére, ktorá teraz zavládla na našej katedre, nie je žiadna diskusia možná. Vysvetlenie už je dané, nesúhlas s ním je rasistický, a prácou historikov je hľadať ďalšie a ďalšie dôkazy pre to, prečo je správne. Toto je výsmech nášmu povolaniu.

Najviac zo všetkého ma znepokojuje, že **naša katedra akoby sa stala súčasťou volebného úsilia demokratov a demokratickej strany osobne.** Aby som to vysvetlil, uvážte, čo sa stane, ak prispejete na hnutie BLM, organizáciu, ktorú katedra histórie obhajuje a preferuje vo svojich e-mailoch. **Všetky dary BLM sú okamžite presmerované na charitu ActBlue, čo je organizácia, ktorej primárnym cieľom je financovať volebné kampane kandidátov za demokratickú stranu. Darovať dnes niečo na BLM znamená nepriamo financovať tohtoročnú prezidentskú kampaň Joea Bidena.** To je groteskné, vzhľadom k tomu, že americké mestá postihnuté najhorším medzičernošským násilím a násilím na černochoch zo strany polície majú v drivej väčšine radnicu a starostu z radov demokratov.

Samotný Minneapolis sa nachádza v rukách demokratickej strany už viac ako päť desiatok rokov; "Systémový rasizmus" tam bol vybudovaný dlhý radom demokratických politikov. Povýšený a pohrdavý prístup, ktorý lídri demokratickej strany prejavujú voči černošskej

komunita, a ktorý je zrejmy napríklad z prakticky každého výroku Joea Bidena na adresu černocho, priamo garantuje permanentný stav utrpenia, roztrpčenia, chudoby a s tým spojené ublíženeckej politiky, čím sa jednak úplne ničí úroveň americkej politickej diskusie, jednak životy černocho. A dar určený BLM pritom financuje volebnú kampaň ľudí, ako je starosta mesta Minneapolis Jacob Frey, za ktorých vlády sa mestá prepádali do násilia.

Je absurdné, akým spôsobom si hnutie založené v dobrej viere a snahe o policajnú reformu, a taktiež našu katedru, privlastnila jedna politická strana. Ešte horšie je, že v akademických kruhoch neexistuje spôsob, ako sa tomu postaviť. Nechcem posluhovať strane a vy by ste tiež nemali.

Úplná zladenosť veľkých firiem, ktoré zneužívajú ľudí, s hnutím BLM, by pre vás mala byť varovná, a napriek tomu si to nikto nevšíma, snád' dokonca úmyselne, alebo sa to v najhoršom prípade dokonca nehanebne oslavuje.

Sme užitočnými idiotmi najbohatšej vrstvy, poklonkujeme Jeffovi Bezosovi (zakladateľ a riaditeľ Amazonu, pozn. MK) a ďalším súčasným otrokárom. Firma Starbucks, pre ktorú žnú kávu na plantážach skutoční čierni otroci, podporuje BLM. Firma Sony, ktorá používa kobalt vyťažný v podmienkach ešte horšieho otrokárstva a navyše ešte často detskými otrokmi, podporuje BLM. rovnako tak robíme aj my. Absencia akejkoľvek pochybnosti a oponujúcich hlasov to umožňuje. "Buď svetlo", aké pokrytecké.

Existuje aj početná skupina tých, ktorým možno povedať snád' len "kšeftári s rasou": kšeftárov všetkých farieb kože, ktorým rozdúchavanie ohňov rasových konfliktov svedčí a vynáša ich na vrcholné pozície v administratíve, v charitách, v akademickej sfére a je cestou k vlastnému politickému podnikaniu .

Vzhľadom k tomu, aký prístup teraz naša katedra zaujala k povinnosti hľadať pravdu, môžeme sa teraz považovať za školiace stredisko pre tento typ podvodníkov. Ich aktivity rozkladajú spoločnosť a ničia akúkoľvek nádej na budúce harmonické spolužitie medzi jednotlivými rasami tvoriacimi náš národ. Kolonizovali našu politiku a inštitúcie. Rad týchto hlasov bez akejkoľvek irónie požaduje segregáciu.

Keby mal dnes na našej univerzite rozprávať Martin Luther King, asi by ho nazvali strýčkom Tomom.

Vychovávame budúcich lídrov, ktorí deklarujú úmysel zničiť jednu z mála úspešných multietnických spoločností v moderných dejinách. Práve v čase, keď sa Čínska ľudová republika, etnonacionalistická, agresívne rasovo šovinistická krajina s nulovou imigráciou, ktorá neudeľuje občianstvo podľa miesta narodenia, snaží sama seba predstaviť na svetovej scéne ako alternatívu k USA. Pýtam sa vás: je to múdre? Robíme správnu vec?

Pomaly sa dostávam k záveru. Naša univerzita a naša katedra opakovane zdôraznili pamiatku Georgea Floyda.

Floyd bol zločinec recidivista, ktorý raz mieril na tehotnú černošku strelnou zbraňou. Vlámal sa do jej domu s gangom ďalších zločincov a zamieril zbraň na jej tehotné brucho. Pre ženy vo svojej komunite bol postrachom. Splodil a opustil rad detí, bez toho, aby sa staral o ich výživu či výchovu, čo znamená zlyhanie v jednej z najzákladnejších rolí slušnej ľudskej bytosti. Bral drogy a občas ich predával, bol to podvodník žijúci na úkor svojich poctivých a pracujúcich susedov. A napriek tomu činovníci Kalifornskej univerzity a historici z jej fakulty histórie tohto násilného zločincosa oslavujú a pozdvihli jeho meno takmer do zoznamu svätých. Muža, ktorý ubližoval ženám, čiernym ženám.

S plnou podporou našej katedry histórie, amerických korporácií, väčšiny mainstreamových médií a najbohatších elít USA sa z neho stal hrdina našej kultúry, pochovaný v zlatej rakve, a jeho pozostalí boli zasypaní darmi a chválou. Teda tí, ku ktorým sa zaživa hlásil.

Na Američanov je vyvíjaný spoločenský nátlak, aby pred týmto násilným a brutálnym mizogýnom klačali. Generácia mladých čiernych mužov je tlačaná k tomu, aby sa identifikovala s Georgom Floydom, jedným z najhorších exemplárov našej rasy a celého ľudstva.

Hanbím sa za svoju katedru. Povedal by som, že sa hanbím aj za vás (myslený čitateľ e-mailu, poznámka MK), ale možno so mnou súhlasíte a len sa bojíte, rovnako ako ja, čo by nasledovalo po vyriešení pravdy.

Ak ľudia musia klačať, aby si udržali prácu, nedá sa z toho usúdiť, čo si skutočne myslia.

Pre váhu mojich myšlienok by to nemalo mať žiadny význam, ale rovnako to pre istotu napíšem: nie som beloch, moja koža je farebná. Moja rodina sa stala obeťou zločincov ako bol Floyd.

Veľmi dobre vieme, s akým pohrdaním k nám demokrati pristupujú. Ponižujúci predpoklad, podľa ktorého sme veľmi hlúpi na to, aby sme dokázali študovať prírodné vedy a inžinierske odbory, že k akémukoľvek posunu v živote potrebujeme vonkajšiu pomoc a nižšie nároky, je nám dôverne známy.

Hocikedy si hovorím, či by nebolo jednoduchšie rokovať s otvorenými fašistami, ktorí by mi aspoň povedali do očí, že ma považujú za podčloveka, a ktorí by najskôr neboli príslušníkmi mojej vlastnej rasy. Všadeprítomné predsudky o našej neschopnosti a neustále opakovanie toho, že riešenie problémov mojich blízkych spočíva výlučne v rukách belochov a na našej tvrdej práci pritom nezáleží, nás duševne ničí.

Žiadna iná skupina Američanov nie je tak systémovo demoralizovaná zo strany svojich údajných spojencov. Celé generácie čiernych detí sú učené, že iba plačom, žobraním a pokrikom získajú almužnu od belochov postihnutých pocitom viny. Nič by nedokázalo dokonalejšie zničiť ich vyhliadky na budúcnosť, najmä ak sa pocit viny belochov jedného dňa vyčerpá, alebo ak v Amerike jedného dňa belosi "dôjdu". Keby tomuto boli podrobení Američania japonského, židovského alebo čínskeho pôvodu, dnes by čínske či japonské štvrte nevyzerali určite o nič lepšie ako najhoršie miesta v Baltimore alebo St.Louis.

Katedra histórie Kalifornskej univerzity v Berkeley je teraz súčasťou mašinérie, ktorá o černochoch šíri ničivé a ponižujúce stereotypy. Dúfam, že pochopíte, aká frustrácia sa za mojím e-mailom skrýva. Nepodporujem BLM. Nepodporujem ukrivdenú politiku demokratickej strany ani skutočnosť, že sa na našej katedre strana stala homogénom.

Nesúhlasím s tým, aby si strana prisvojovala moju rasu, ako to nedávno znepokojujúcim spôsobom urobil v rozhovore Joe Biden (zrejme ide o toto, poznámka MK).

Byť černochoom a voliť demokratov nie je to isté.

Odsudzujem spôsob, ktorým zomrel George Floyd, a pripájam sa k volaniu po väčšej zodpovednosti polície a po reformách toho, ako funguje. Ale nebudem ani predstierať, že George Floyd bol niekým iným, než násilným mizogýnom, brutálnym človekom, ktorý zomrel rovnako brutálnym spôsobom, akým žil. A chcem tiež ochrániť históriu. Múza Cleo nie je pokornou slúžkou politikov ani korporácií. Rovnako ako my, aj ona je slobodná."

Koniec listu.

Katedra histórie v Berkeley na jeho vydanie zareagovala týmto tvítom:

UC Berkeley History@UCBHistory

An anonymous letter has been circulating, purportedly written by a [@UCBHistory](#) professor. We have no evidence that this letter was written by a History faculty member. We condemn this letter: it goes against our values as a department and our commitment to equity and inclusion.

“Do obehu sa dostal anonymný list, údajne napísaný profesorom z katedry histórie na Kalifornskej univerzite v Berkeley. Nemáme žiadne dôkazy, že by ho skutočne napísal člen katedry histórie. Odsudzujeme tento list: ide proti našim katedrálnym hodnotám a nášmu záväzku rovnakého zaobchádzania a inklúzie.”

Cha. Akoby pisateľom tweetu nedochádzalo, že práve táto sudičská atmosféra by mohla byť veľmi dobrým dôvodom, prečo radšej zostať v anonymite.

Ale nakoniec sú to akademici. Čo nutne neznamená “bystrí a sebakritickí ľudia”. Aj keby áno, vo veľkých organizáciách sa oceňuje názorová konformita. S tou ešte nikdy nikto nenarazil.

Považujem za nevyhnutné na záver umiestniť niektoré vysvetlivky, pretože odkazované javy a pojmy nemusia byť čitateľovi zrozumiteľné.

White Supremacy – preložil som ako “nadradenosť bielych” alebo “princíp bielej nadradenosti”, podľa kontextu. Otvorene už tento princíp dávno nikto v mainstreame nehľása, takže sa táto nálepka začala používať pre kadečo. Poslednou dobou sa v americkej verejnej sfére tento pojem užíva s úplnou samozrejmosťou, ktorá mi pripomína frekvenciu pojmu “buržoázna reakcia” v materiáloch z Gottwaldovej éry.

Nigérijskí Američania – Európana môže prekvapiť, že autor listu uvádza práve Nigérijčanov ako vzornú menšinu, keď my tu máme trochu iné skúsenosti. Rozdiel je v charaktere migrácie. Do USA dorážajú z Nigérie skôr vzdelanejší ľudia a legálnou cestou, na rozdiel od Európy, ktorá trpí hojnou divokou migráciou cez Stredozemné more. Podobne je to s Arabmi, spomínanými v texte ďalej. (V USA žije tiež mnoho arabských kresťanov pôvodom z Egypta, Sýrie či Libanonu, ktorí bývajú v diaspóre veľmi úspešní. Jedným z nich je potrebný Nassim Nicholas Taleb.)

Diverzita (diversity) – rôznorodosť, ďalšie hojne uctievaný abstraktný princíp, ale v progresívne ľavicovom poňatí sa tým myslí hlavne rôznorodosť etnická. Menej už potom “triedna” a ešte podstatne menej politická. Na to si tiež autor listu sťažuje hneď spočiatku.

Strýček Tom – postava z románu Chalúpka strýčka Toma. V politickom kontexte je to označenie či skôr urážka pre černochoch, ktorí “s radosťou poslужujú bielym” a sami seba považujú za menejcenných. Prakticky sa však na ľavici hojne používa pre černochoch, ktorí sa verejne hlásia k republikánskej strane a sú ľavicou vnímaní ako “kolaboranti s nepriateľom”.

Axiomatická pravda – podobne ako v matematike základný princíp, o ktorom sa nediskutuje a na ktorom sa stavajú všetky ďalšie teórie. V sociálnych vedách však “axióma” nemá ďaleko k pojmu “dogma”.

Ta-Nehisi Coates – prominentný čierny publicista, známy napr. požiadavkou na finančné reparácie za otroctvo.

Domoví lupiči (home invaders) – neviem, či pre to máme v češtine odborný termín, ale ide o vlámanie do obydľia, keď je jeho obyvateľ doma. Keďže takí lupiči bývajú v USA často ozbrojení, riziko, že to skončí znásilnením, vraždou a podobne, je nezanedbateľné.

Internácie Japoncov – keď po Pearl Harbore vypukla vojna s Japonskom, nechal prezident Roosevelt pozatvárať Japoncov do detenčných táborov. Nie len občanov Japonska (internácia občanov nepriateľského štátu vo vojne je bežným javom), ale aj amerických občanov japonského pôvodu. Kto je Japonec, to bolo definované rasovo, napr. v Kalifornii stačila len 1/16 japonskej krvi. Dnes je na túto udalosť nazerané ako na klasickú rasovo motivovanú krivdu. Potomkovia nemeckých imigrantov, ktorých boli v tom čase v USA celé milióny, nikdy internovaní neboli.

Soft bigotry of low expectations – preložil som ako “predsudky o našej neschopnosti”. Ide o pejoratívne pomenovanie predstavy, že určité etnické skupiny nie sú schopné postarať sa samy o seba a dosiahnuť životný úspech bez systematického postrkávania a uhladzovania cesty zo strany dobre zmýšľajúcich ľudí zvonku.